

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 550 din 14.07.2021

Dosar nr.: 532/2020

Petiția nr.: 4434/23.07.2020

Petent:

Reclamată: Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

Obiect: petentul reclamă discriminarea în privința acordării gradului corespunzător vechimii

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, loc. București, șos. Pipera nr. 49, sector 2

II. Citarea părților

3. Având în vedere mențiunea petentului potrivit căreia dorește ca toate informațiile și rezultatele respectivei cereri să rămână confidențiale, petentul a fost informat prin adresa nr. 4434/13.10.2020 că, potrivit Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, soluționarea petițiilor se realizează cu citarea obligatorie a părților, iar atașat citației părții reclamate se comunică și petiția formulată de petent și s-a cerut ca petentul să precizeze dacă dorește continuarea procedurii de soluționare a petiției. În răspunsul formulat de petent acestași-a exprimat acordul de continuarea a procedurii de soluționare a petiției.

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Părțile au fost citate cu respectarea măsurilor impuse de starea de alertă (filele 7-10 din dosar), prin comunicarea unor adrese în care se preciza posibilitatea părților de a-și exprima acordul în sensul trimiterii punctelor de vedere în scris, iar părții reclamate i-a fost comunicat un exemplar al petiției în vederea posibilității formulării apărărilor. În citații a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în concordanță cu Decizia Curții Constituționale a României nr. 997/07.10.2008.

6. Partea reclamată a formulat în scris punctul de vedere și l-a depus la dosar.

7. Punctul de vedere depus de partea reclamată a fost comunicat petentului în vederea depunerii de concluzii scrise (fila 16 din dosar). Petentul nu a depus concluzii scrise la dosar.

III. Susținerea părților conform obiectului dosarului

Susținerea petentului

8. Prin petiția nr. 4434/23.07.2020 petentul precizează următoarele aspecte relevante:

- supune atenției o situație care i-a vătămat dreptul la egalitatea de șanse prin modificări legislative menite să instituie discriminări asupra mai multor cetățeni ai României;
- este ofițer de poliție, în grad de subinspector, și își desfășoară activitatea în cadrul părții reclamate;
- este încadrat în MAI din data de 18.12.2005, având o vechime de aprox. 15 ani; în anul 2009 a promovat examenul de licență organizat de Universitatea „Valahia” din Târgoviște, specializarea “Drept”;
- la sfârșitul anului 2016 în calitate de agent de poliție a participat la un examen de trecere în corpul ofițerilor, organizat de partea reclamată, ocazie cu care a promovat fiindu-i acordat gradul de subinspector de poliție, fără a se ține cont de vechimea în structurile MAI, respectiv vechimea în studiile necesare desfășurării activității specifice;
- potrivit art. 9 alin. 2 din Legea nr. 360/2002 modificată “Ofițerii de poliție pot proveni și din rândul agenților de poliție absolvenți cu diplomă de licență sau echivalentă ai instituțiilor de învățământ superior cu profil corespunzător specialităților necesare poliției”;
- prin OUG nr. 53/2018 a fost modificată Legea nr. 360/2002 creând condiții de discriminare între polițiști, astfel, potrivit art. 21 alin. 5 “Polițistul care intră în corpul ofițerilor de poliție în condițiile art. 9 alin.2 și absolventului cu diplomă de licență al unui program de studii... i se acordă gradul profesional în funcție de vechimea în structurile MAI astfel:
 - a) sub 5 ani – subinspector de poliție;
 - b) între 5 și 10 ani – inspector de poliție;
 - c) peste 10 ani – inspector principal de poliție”;
- potrivit art. 21 alin. 8 din același act normativ modificat prin OUG nr. 53/2018 “persoanei care dobândește statutul de polițist prin încadrare directă sau transfer potrivit art. 9 alin. 2 ind 2 sau alin. 3 i se acordă gradul profesional în funcție de vechimea în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite, raportate la cerințele postului”. Totodată , potrivit art. 21 alin. 9 din același act normativ se stipulează ”prevederile alin. 8 referitoare la acordarea gradelor profesionale, se aplică și în cazul polițistului prevăzut la alin. 5 dacă prin aplicarea acestora i s-ar acorda un grad profesional mai mare decât în condițiile alin. 5”;
- petentul solicită analizarea sub aspectul legalității și temeiniciei OUG nr. 53/2018 având în vedere nota introdusă de această ordonanță prin care prevederile Legii nr. 360/2002 cu anumite excepții nu se aplică situațiilor juridice născute și nefinalizate anterior intrării în vigoare a ordonanței de urgență;
- deși petentul are o vechime în structurile MAI de peste 10 ani deține gradul de subinspector de poliție, în timp ce alți colegi, care au susținut examenul de trecere în corpul ofițerilor ulterior datei de 02.07.2018 și care au aceeași vechime cu a petentului în MAI, le-a fost acordat gradul de inspector principal de poliție, creându-se o discriminare, ei putând să avanseze pe funcții de conducere, acolo unde trebuie să se îndeplinească condițiile de grad;
- petentul consideră că OUG nr. 53/2018 instituie un regim discriminatoriu în raport cu drepturile polițiștilor și nu sunt create premisele unui echilibru (la aceeași vechime se primesc grade profesionale diferite).

Sușinerile părții reclamate

9. Prin adresa nr. 3832/20.05.2021 partea reclamată își exprimă punctul de vedere prin care arată următoarele:

- este de acord cu soluționarea dosarului în lipsă;
- este de acord cu **excepția necompetenței materiale a CNCD** invocată din oficiu;
- având în vedere data intrării în vigoare a OUG nr. 53/2008, respectiv 02.07.2018, în temeiul căreia susține petentul că s-a năsut situația discriminatorie, precum și data înregistrării sesizării acestuia la CNCD, respectiv 23.07.2020, invocă **excepția tardivității** formulării acestei sesizări;
- ținând cont de faptul că actul administrativ de acordare a gradului profesional, necontestat în termenele și condițiile prevăzute de lege, a fost emis de către ministrul afacerilor interne, și nu de către directorul părții reclamate, invocă **excepția lipsei calității procesuale pasive** a instituției;
- în ceea ce privește solicitarea petentului de obligare la emiterea dispoziției de acordare a gradului corespunzător vechimii în MAI, invocă **excepția inadmisibilității** acestei solicitări, considerând că aceasta este inadmisibilă și neîntemeiată, având în vedere că Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. II/1253 din 07.02.2017 își produce efectele juridice de la data de 15.02.2017, necontestat în termenele și condițiile prevăzute de lege, iar petentul solicită emiterea de către partea reclamată a unui alt act administrativ, dat cu nerespectarea celui în vigoare;
- pe fond, din dispozițiile legale reiese că, la momentul acordării gradului profesional de subinspector de poliție petentului, vechimea în activitate în MAI nu prezenta relevanță pentru acordarea unui grad profesional mai mare, singura situație de excepție ar fi fost cumularea vechimii anterioare în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite. Or, activitatea de agent de poliție desfășurată până la emiterea actului administrativ de acordare a gradului profesional de subinspector de poliție, conform fișei postului ocupat, a fost desfășurată în baza studiilor medii absolvite, prevăzute pentru această funcție, astfel încât, la trecerea în corpul ofițerilor de poliție ca urmare a promovării concursului organizat pentru ocuparea unei funcții vacante de ofițer de poliție, la acordarea gradului profesional în corpul superior aceasta nu a putut fi valorificat, ca și vechime în specialitatea studiilor superioare;
- începând cu data de 02.07.2018 prin OUG nr. 53/2018 Legea nr. 360/2002 a fost modificată astfel că acordarea gradelor profesionale se face în funcție de vechimea în structurile MAI; potrivit principiului neretroactivității legii civile noile reglementări legale se aplică doar situațiilor juridice ulterioare intrării în vigoare a acestor dispoziții legale;
- în cauză nu este vorba despre o discriminare, având în vedere data acordării gradului profesional de subinspector de poliție, precum și data modificării legislative, fapt pentru care sesizarea este neîntemeiată.

IV. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

10. **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008** arată următoarele:

„Examined excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale

Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art. 20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în

competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art. 20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

11. Secțiunea Vădită necompetență din Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor prevede:

„Art. 28. Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.

Art. 29. Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.

Art. 30

(1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbateră petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31

(1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32. Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

12. Conform art. 18 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**: „Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.”

13. Având în vedere atât decizia Curții Constituționale, cât și prevederile **O.G. nr. 137/2000**, în situațiile în care se sesizează caracterul discriminatoriu al unor norme juridice cu valoare de lege, CNCD a instituit practica de a admite excepția de necompetență materială, întrucât doar Curtea Constituțională poate analiza dacă o lege este sau nu discriminatorie, și de emite un punct de vedere privind respectiva legislație, având în vedere art. 18 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**.

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

14. Obiectul petiției se referă la caracterul discriminatoriu al prevederilor **O.U.G. nr. 53/2018** prin care a fost modificată **Legea nr. 360/2002**.

15. Ordonanțele de urgență ale guvernului sunt norme juridice cu valoare de lege, ele pot fi analizate de către Curtea Constituțională.

16. În consecință, Colegiul director admite excepția de necompetență materială bazată pe **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008**.

Punct de vedere

17. **O.U.G. nr. 53/2018** a modificat modul în care anterior **Legea nr. 360/2002** a stabilit acordarea gradului corespunzător vechimii. Prevederile **O.U.G. nr. 53/2018** se aplică tuturor persoanelor care se află în situație similară.

18. La art. 2 alin. 1 **O.G. nr. 137/2000** prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

19. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

20. Astfel fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

21. Aceste criterii reprezintă caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (**Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei**, 7 decembrie 1976, §56).

22. În cazul de față prevederile **O.U.G. nr. 53/2018** nu se aplică diferit în funcție de un anumit criteriu. Intrarea în vigoare a unei noi legislații și aplicarea acestei legislații nu reprezintă un criteriu de discriminare. Dacă *ad absurdum* s-ar considera că aplicarea legii în timp ar reprezenta discriminare, nici o modificare legislativă nu ar mai fi posibilă, pentru că orice astfel de modificare instituie o situație diferită între cei care au beneficiat de prevederile legislației anterioare și cei care beneficiază de prevederile legislației noi.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială bazată pe **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008**, conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;
2. O copie a prezentei hotărâri se comunică părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii: –

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 14.07.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru, GRAMA HORIA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MOȚA MARIA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

**Redactată și motivată: A.S. (pct. 1-9), Haller István (pct. 10-22)
Data redactării: 15.07.2021**

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.